

MONITOR

Na R. P. 1777.

Nro. XLIV.

Dnia 31. Maja.

Reszta Monitora Nro: XLII.

Człowiek bez Filozofii, nie ma
własnego sobie rozumu, ma ro-
zum drugich, mowi iak iego poprze-
dziciele, à Filozof następcow swych
tak, iak on sam mowi, mowić nauczy.

Naywiększy dowód słuszności ro-
zumu jest, żeby w sądzie naszym,
ktory o inszych mamy, nie mieć nay-

Uu mniey-

mniejszyego względu na to , iak oni
o nas sądzą.

Ci , ktorzy gardzą światem , nie
znając go , źle o nim mówią , ale do-
brze myślą.

Każdy powinien swą powierzch-
wność do świata , a swą wewnętrzną do
Religii y mądrości stosować.

Naydoskonalszy styl ten jest , który
nie ściąga na się żadney iako styl u-
wagi , zostawia jednak wrażenie rze-
czy , o ktorey mówić chciano.

Nauka prawa rzetelnego y uczci-
wego , lekarzka sztuka głębokiego y
dowcipnego , polityka rozległego y
dobroczyнного , a woyna przytomne-
go y ludzkiego wyciągają rozumu.

Pierwsze sprawy cnoty , ktore się o-
czom ludzkim widzieć dały , stały się
dla

dla nich y ich następcow obowiązkiem
y łatwością.

Smieszna prostota zacnością jest w
porównaniu z śmieszną wytwornością.

Namiętności nasze są podobne do
maligny. Chociaż nas w czasie paroxy-
zmu mocniejszymi czynią, ale nas po-
tym bardziej osłabiają.

Trzeba koniecznie albo szydzić z
świata, albo się nań gniewać. Jeżeli
z niego szydziemy, mają nas za py-
sznych; jeżeli się nań gniewamy, dzi-
wakami nas nazywają. Lepiej z nie-
go szydzić, niżeli się gniewać.

Ozdoby Krasomowkie w kazaniach
y mowach poważnych, są iak błęki-
tne y czerwone kwiaty w polu zbo-
żem okrytym. Miłe są tym, ktorzy dla
zabawy tylko przychodzą, ale szko-
dliwe

dliwe temu, który z żniwa pożytek chce odnieść.

Byli niektórzy pustelnicy, którzy świat opuścili, tak tylko, iak *Ewa* opuściła *Adama*, żeby poszła na osobności z diablem rozmawiać.

Nazwisko skąpego łatwiej się nabywa przez oszczędność w małych rzeczach, niżeli przez ujęcie znacznych wydatków. Mała kwota na rok, uwolniłaby wielu od tego wstydu, że ich za skąpych mają.

Rozum w niektórych osobach jest iakoby ślepa latarnia, która temu tylko służy, co ją niesie, y która jego tylko drogę oświeca.

Toż samo się dzieje z podlemi duszami, co z małeńkimi buteleczkami, które cienką szybkę mają. Im mniej jest

jest w nich likworu, tym więcej le-
iąc go, hałas czynią.

Sposoby y postęski tych, którzy u-
dają cnoty y przymioty, których nie
mają, podobne są do kopii, które źli
malarze czynią z oryginałów przednie-
go malowania: te obrazy są zawsze
znacznie zmuszone w rysunku, a zbyt
mocne w kolorycie.

Obluda, udająca cnotę, przestra-
szałaby swą szpetnością, gdyby się nie
pokrywała maską, y nie pożyczala
stroju od swej przeciwniczki. Z po-
stępku ją tylko poznać można: ma
w sobie zawsze coś przysadnego. Znać
to dosyć, że to straszdyło nie jest
stworzone ku chodzeniu na własnych
nogach.

Dwoiaki gatunek niewdzięczności;
jeden zależy na nie uznawaniu wy-
świadczonych nam usług; drugi na
nie-

nie przyjmowaniu ich od tych, ktor-
 ych nam się obowiązać zdarzyło.

Jako mówią: nie pijam wina, nie
 pijam kawy, nie zażywam tabaki,
 znaydują się ludzie, ktorzy oziemle
 y po prostu mówią, nie czytuję. Ey!
 za coż nie mówią także: jestem glu-
 pim, nigdy nie myślę.

Jak wiele jest takich czytelników
 bez gustu, u ktorých czułość jest ni-
 czym. Jeden z takich przyszedł był do
 mnie dnia pewnego czytać mi bez nay-
 mniejszey żywości, iak gdyby czyta-
 no katalog książek, lub regestr towa-
 row, kawalek ieden, ktorzyby same gła-
 zy był poruszył. Ah! zawołałem nań,
 pamiętay przecie, że są w świecie rze-
 czy, ktore czułości wyciągają. Day się
 przebog żywy choć raz w życiu swo-
 im uwieść podziwieniem. Tak to wła-
 śnie było, iak gdybym był ślepemu
 od urodzenia powiedział: jest niebo,
 świa-

światło, są rzeczy do widzenia, otworz
 nędzniku oczy, patrz, uważaj, dzi-
 wuj się. Ah! nieszczęście, nie może.

Utyskiwać na to, że prawda y spra-
 wiedliwość wygnane są z ziemi, a
 około przywrocenia ich nie pracować,
 jest to bydź podobnym do owych,
 którzy z założonemi rękoma wołają,
 że gore.

Możeby mniey było niedowiarkow;
 gdyby Ewangelia mniey miała złych
 obrońców. Lepiej jest tyśiąc króć
 nie odpowiadać na zarzaty niedowiar-
 ka, niżeli źle na nie odpowiadać. Na-
 przeciw broni jego, słabszy mu ie-
 szcze wystawiać oręż, jest to wpra-
 wić go w mniemanie, że nie będąc
 pokonanym, stał się niezwyciężonym.
 Na uleczenie złego, trzeba znać jego
 początek, naturę, y znać lekarstwa do
 rozpę-

rozpędzenia go zgodne. Można to
mówić o niedowiarkach, co o niektó-
rych Krolach powiedziano: *Magni vi-*
tiis aliorum: słabość innych, ich się
mocą staie.

